

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Τέσσερα ποιήματα

Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

doi: [10.12681/armen.37636](https://doi.org/10.12681/armen.37636)

Copyright © 2024, Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#).

Κωνσταντῖνος Γ. Μπέλτσιος

4 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΟΥ

λέξεις σέ πλέξεις ώς τὸ βράδυ καὶ λοιπόν: βγαίνεις,
βαίνεις, τοιχοκολλεῖς τὸ ποίημα σου, εὐφραίνεσαι
κλωτσῶντας τὸ σκοτάδι, ὄχι ὅμως τὸ σκοτάδι σου,
ἄρρυθμα τραγουδᾷς καὶ ἴσως πικραίνεσαι

κυρίως περιφέρεσαι Καὶ ὕστερα λές πὺς παραφέρεσαι
ἀνακατεύεις τὸ σκοτάδι σου μὲ φυσικὸ σκοτάδι
αὐτὸ εἶναι τὸ βράδυ σου, κάτι βραδὺ
μιὰ ἀστραπή, ταχεῖα ὡς ἄλογο, φθάνει νὰ σέ φωτίσει

*Διαστελλόμενη νύκτα,
Ελένη Ρακαντά*

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

τὸ καλοκαίρι ἀκόμη στέκει μὲ πόδια ἀπριόνιστα
καὶ ἄς λένε τὰ ἡμερολόγια Καὶ ἄς αυξάνεται ἡ μυστικότης
οἱ τζιτζικες λέγουν τὰ πόδια του
σκληρά, σκληρά καὶ ἰνώδη ἐφέτος Φθηνές ἴσως δικαιολογίες
δουλεύουν τώρα ὑπερωρίες ἕως ἀργὰ τὰ βράδια

οἱ γρύλλοι πάλι ἔχουν χαθῆ μὲς σὲ παλαιὰ ραδιόφωνα
καὶ τὰ ραδιόφωνα μὲς στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων Παίζουν
ἀργὰ τὰ βράδια μουσικὲς κάπως θλιμμένες κάποτε λικνιστικὲς
καὶ κάπου-κάπου ἀκούγονται γρυλλίσματα ἀνθρώπων

--

ἓνας περαστικὸς ὁμιλητὴς τοῦ δάσους χθὲς
μὲ τὶς φωσφορικὲς ἀντωνυμίες του
πλῆθος ἐσήκωσεν πυγολαμπίδες ἀνισόρροπες

ΣΕ ΔΡΟΜΟ

ναί,
μέ άφορμή τί τò άπροσδιόριστο
άφήσαμε ένα φίλο
νά ύπνοβατή σε δρόμο άδιέξοδο
σπαρμένο τρακατροϋκες

ναί,
πρίν λίγο τηλεφώνησε
είχε φωνή κανονική
και μάς συνέστησε
νά ακούσουμε είδήσεις

όχι,
ούδέν γνωρίζουμε
δέν είναι ώρα ακόμη
άλλά και οί τρεΐς θεωρήσαμε
πώς πρέπει νά ενημερωθήτε

όχι,
ναί μάλλον
μάλλον, μάλιστα

ΑΘΟΥΒΟ

όμίχλη, νέφος ή καπνός
ό όδηγός με τò Trabant
τά φώτα πέφτουν στην βιτρίνα

μώβ πινελιές στην θάλασσα
πράσινη πινελιά στον ούρανó, δυò δέντρα κάπως του Γκωγκέν,
βαρκούλα που λικνίζεται μες στην χρυσή κορνίζα

ένα μερίδιο τέχνης πάχνης του καιροϋ
και ή ύπογραφή που διάλεξε